WSTĘP

Narysowanie postaci ludzkiej nie należy do prostych zadań. Opanowanie tej sztuki wymaga wielu ćwiczeń i dużej cierpliwości, jednak jest to możliwe dla każdego, kto wykaże się zapałem oraz ambicją, by zadaniu temu sprostać.
Przed przystąpieniem do pracy nad rysunkiem warto przypomnieć sobie pewną bardzo istotną regułę: „Jeden procent talentu, dziewięćdziesiąt dziewięć procent pracy".
Miejcie więc na uwadze, jak ważną rolę odgrywa w tym przypadku systematyczna praca, jaki wpływ mają na kształcenie i doskonalenie waszych umiejętności rysunkowych regularne ćwiczenia.
Pamiętajcie też, że najważniejsze jest to, aby wiedzieć, czego się chce, i bez oglądania się na innych realizować swoje postanowienia.

Powodzenia!

TECHNIKI

OŁÓWEK TWARDY

Ołówek jest jednym z najbardziej popularnych narzędzi rysunkowych. Jego nazwa pochodzi od słowa „ołów", który to pod postacią cienkiego pręcika już w starożytnym Egipcie służył do pisania.

Ołówek w takiej formie, w jakiej go znamy, pojawił się dopiero w XIX wieku. Ołów zastąpiono grafitem i umieszczono w drewnianej oprawce.

CIENKOPIS

Niech was nie dziwi fakt, że omawiam to narzędzie w książce dotyczącej rysunku artystycznego. Cienkopis posiada niewątpliwie ogromny potencjał! Potwierdzą to szczególnie ci, którzy próbowali swych sił jako rysownicy komiksowi.
Cienkopis posiada wiele zalet, które już na początku pracy tym narzędziem każdy z pewnością dostrzeże i doceni.

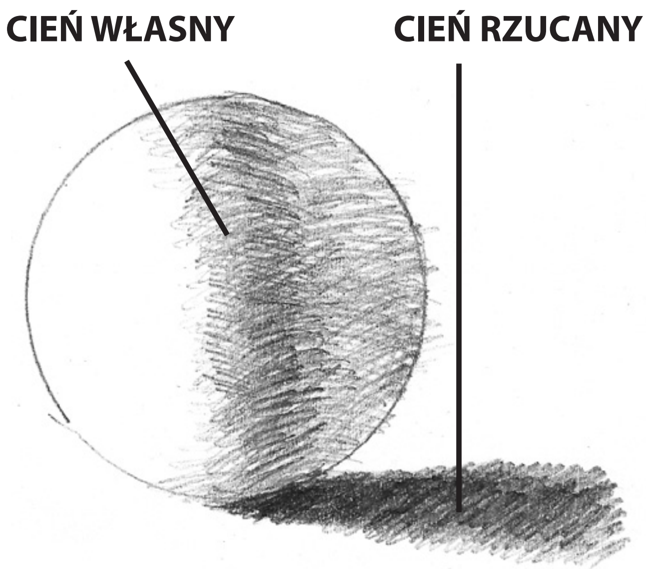

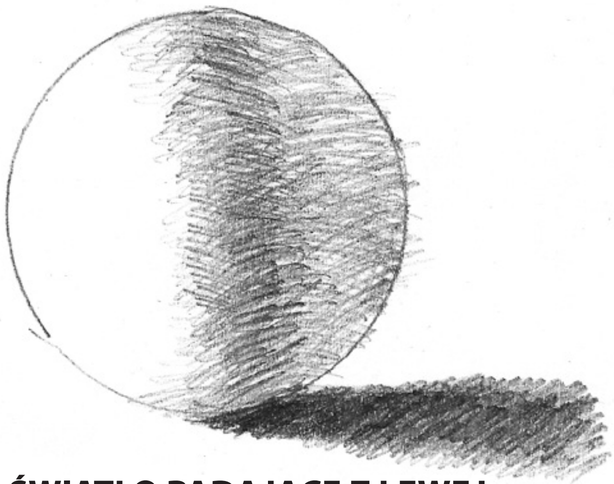
ŚWIATŁO I CIEŃ

Światło jest podstawowym elementem, bez którego cały świat widzialny po prostu by nie istniał.
Całe bogactwo świata widzialnego zawdzięczamy właśnie tej niesamowitej energii.
W tej części książki zajmiemy się, obok zagadnienia światła, również zagadnieniem cienia.
Na początku chciałbym, abyście nauczyli się dostrzegać różnicę pomiędzy cieniem własnym a cieniem rzucanym.

CIEŃ WŁASNY to ten, który występuje na powierzchni obiektu.

CIEŃ RZUCANY to taki, który widoczny jest na powierzchni znajdującej się blisko obiektu lub bezpośrednio do niego przylegającej.

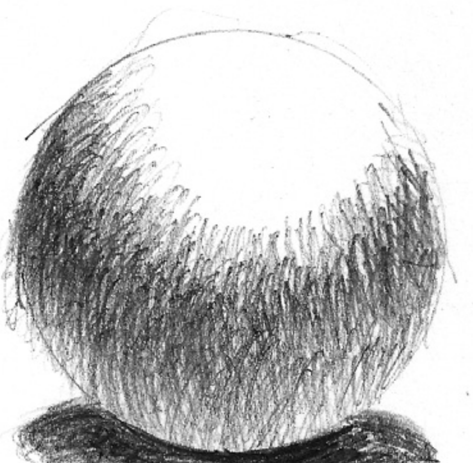

ŚWIATŁO PADAJĄCE Z LEWEJ

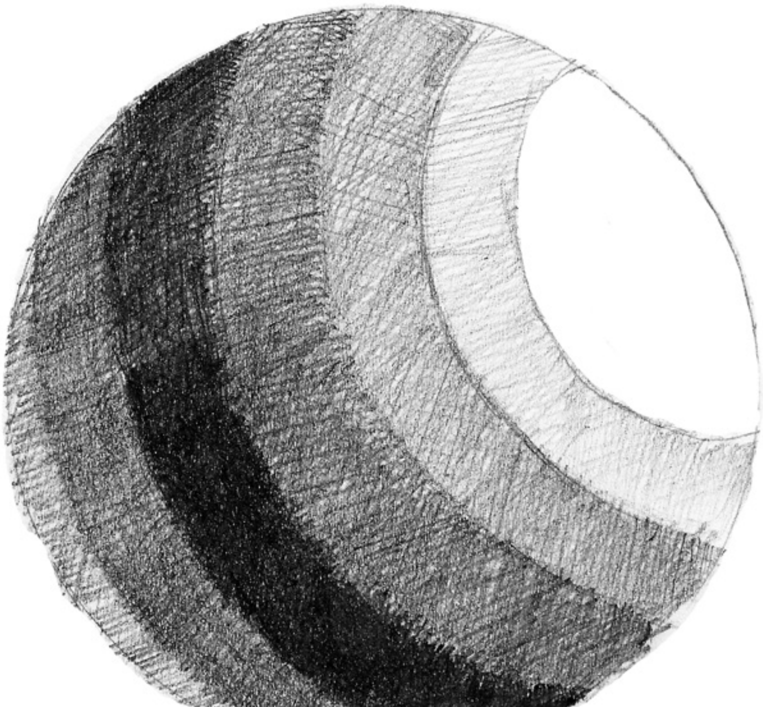
ŚWIATŁO ZA OBIEKTEM

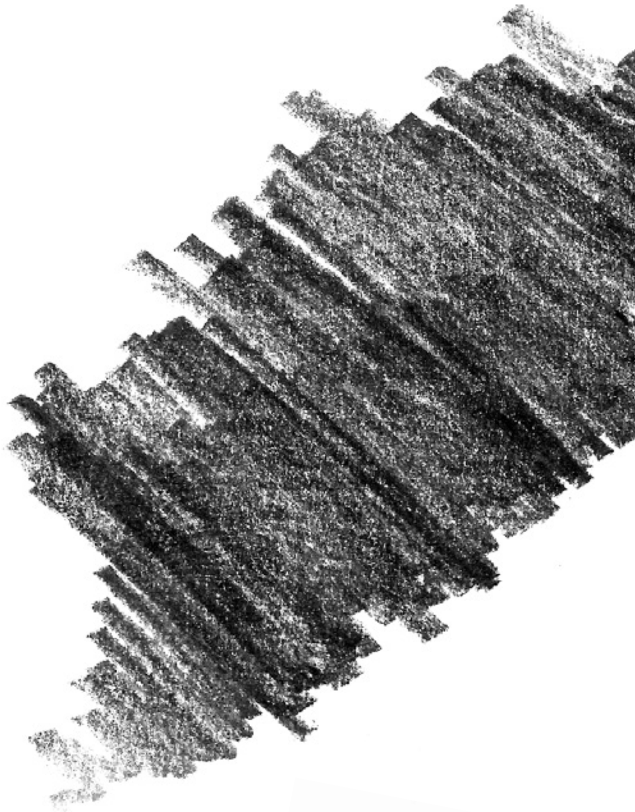

ŚWIATŁO PADAJĄCE Z GÓRY

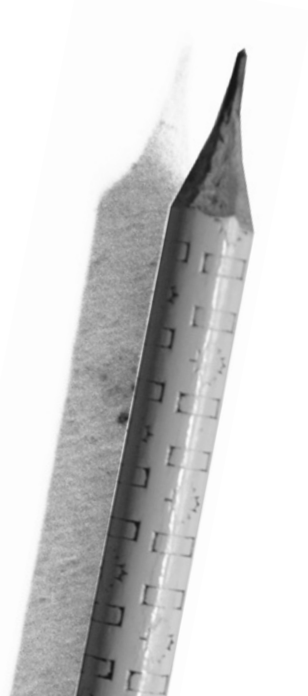

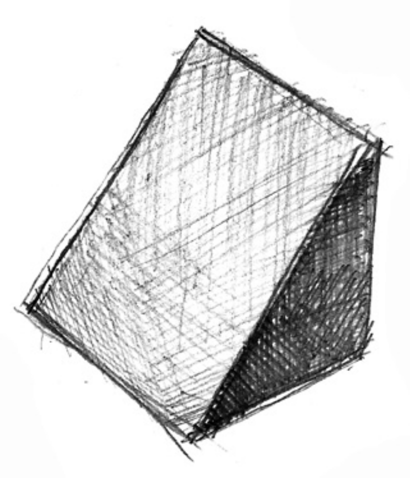
Powyższe przykłady pokazują, w jaki sposób warto rozpocząć pracę nad oswajaniem ręki oraz oka z zagadnieniem cienia.

Na górze strony znajdują się przykłady kilku wartości tonalnych (odosobnione oraz w jednym ciągu), których rysowanie warto opanować, gdyż umiejętność ta może się przydać podczas pracy nad niejednym rysunkiem.

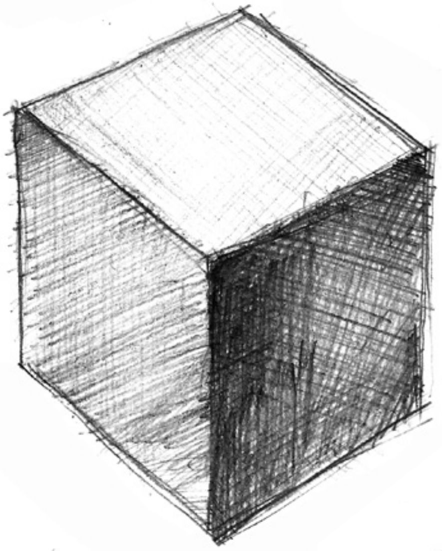
DŁONIE

BRYŁY PODSTAWOWE

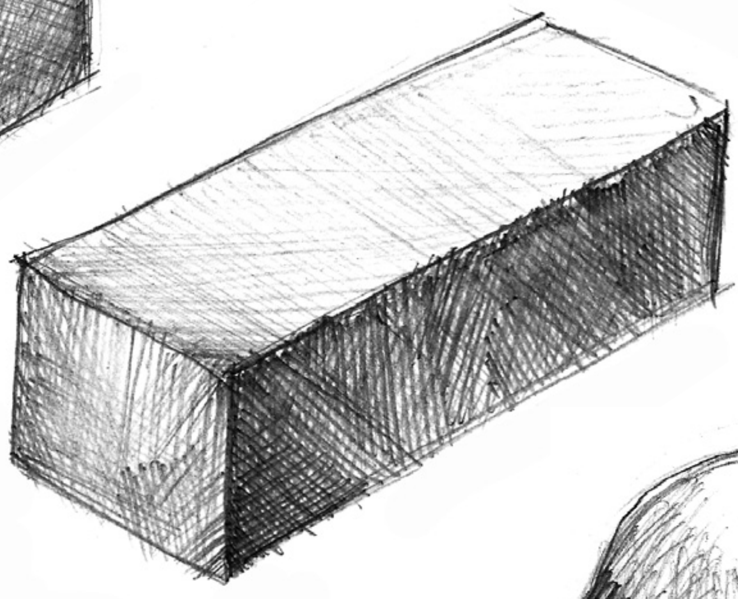

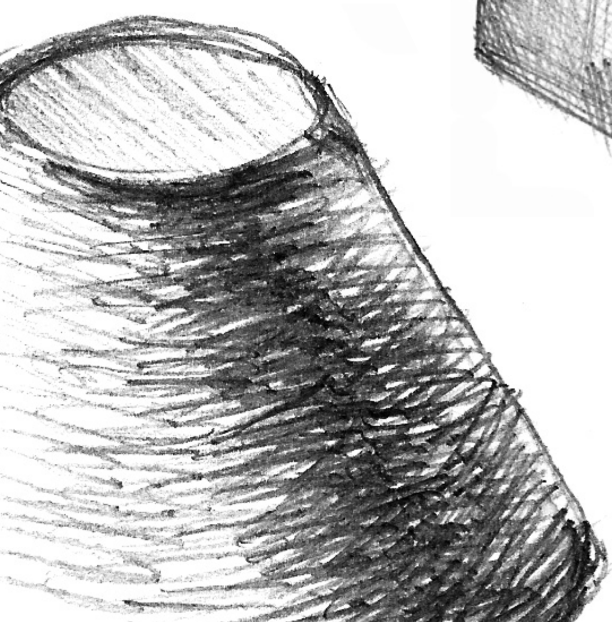
Naukę rysunku poszczególnych części ludzkiego ciała rozpoczniemy od dłoni.
Przystępując do pracy, należy zacząć budować strukturę rysunku przy pomocy podstawowych brył geometrycznych. Pomaga to w ustaleniu proporcji oraz kompozycji.

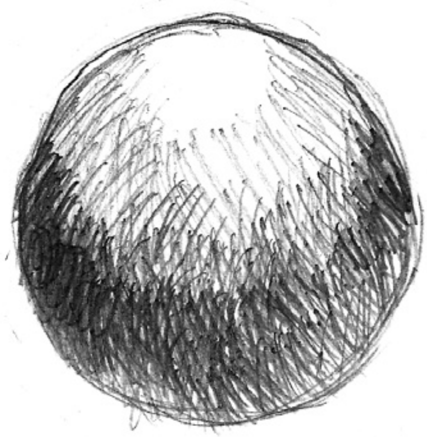
Nie należy rozpoczynać pracy od rysowania detali.

Najpierw należy zarysować ogólną bryłę przedstawianego obiektu, a następnie stopniowo zbliżać się do odwzorowania szczegółu.

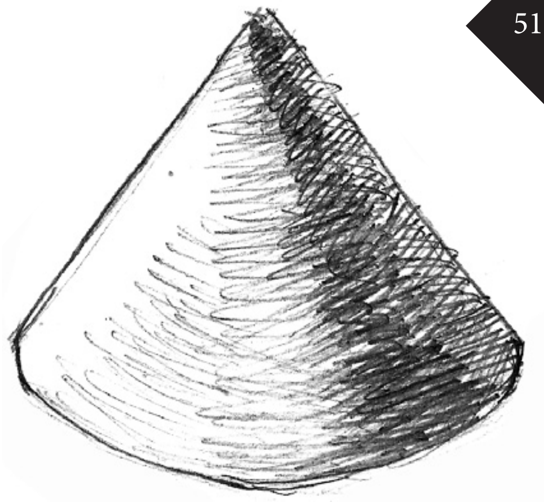

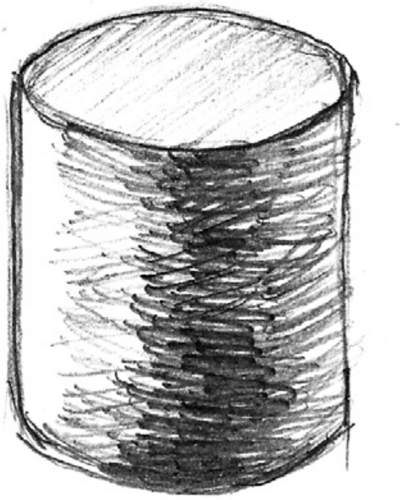

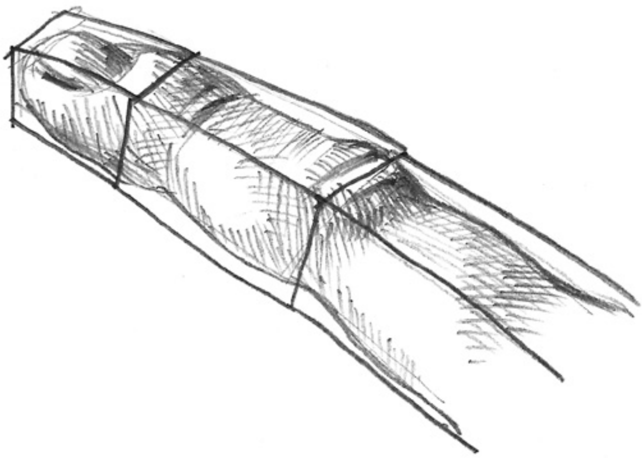

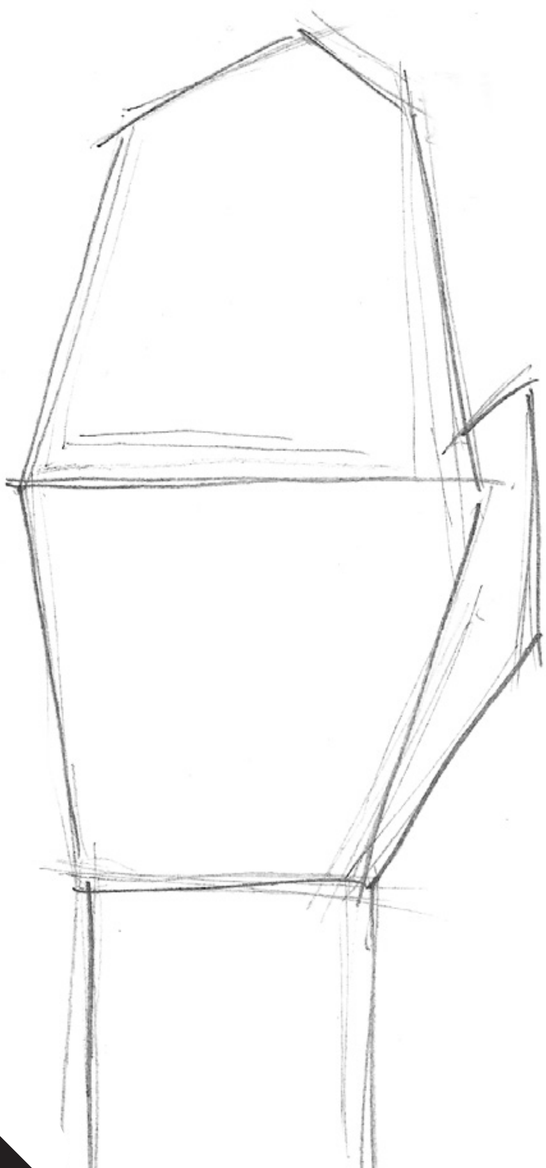
Każdą formę można wpisać w kilka podstawowych brył geometrycznych.

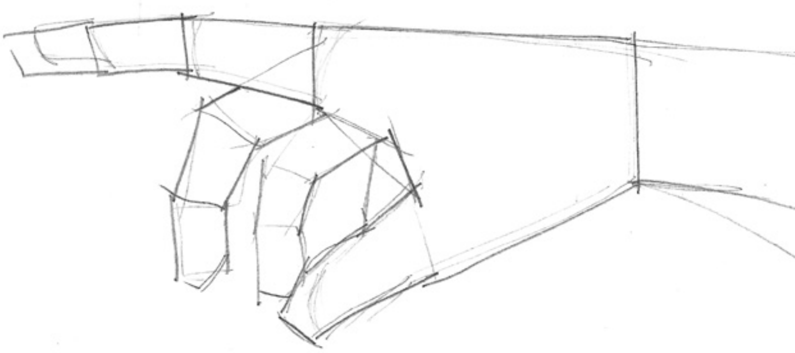
Dzięki temu, przy jednoczesnej znajomości proporcji, można stworzyć konkretny szkielet obiektu, na podstawie którego powstaje cały rysunek.

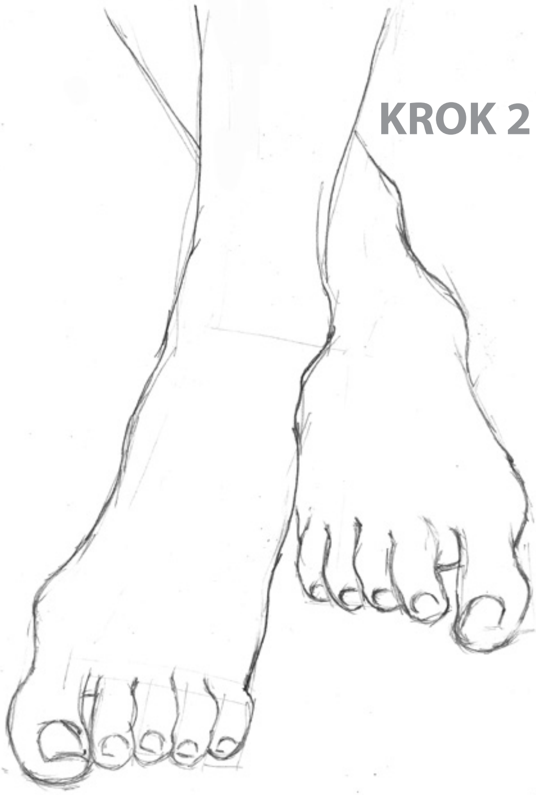

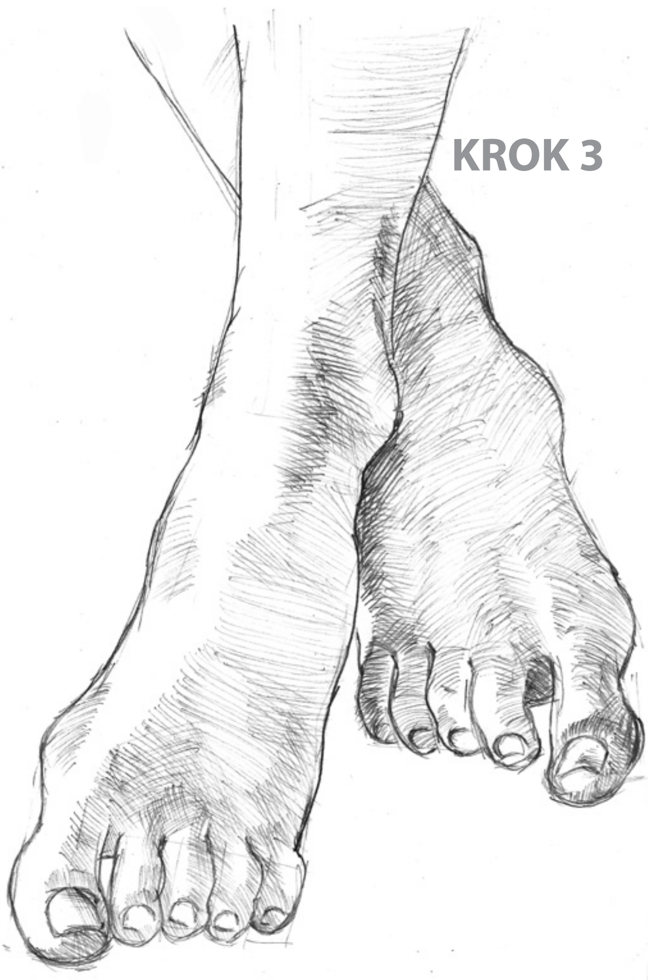
KROK 1

KROK 2

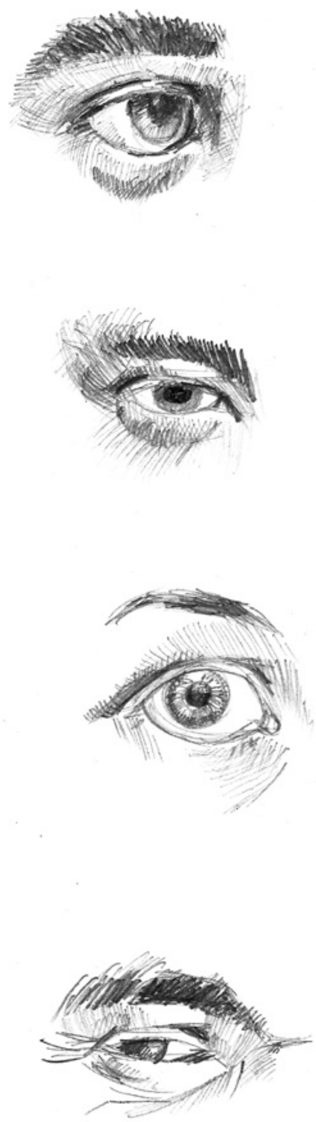
KROK 3

KROK 4

Twarz, podobnie jak reszta ciała człowieka, jest symetryczna. Często jednak przy uważniejszym przyjrzeniu się można dostrzec różnice pomiędzy stroną lewą i stroną prawą. Nie należy więc ślepo ufać zasadzie symetrii, gdyż często jest tak, że indywidualne cechy danej osoby wynikają z pewnego złamania tej zasady.

KROK 2

Gdy już wykonacie wstępny szkic, postarajcie się delikatnie zaznaczyć kontur postaci. Następnie zaznaczcie najbardziej zacienione miejsca na ciele.

